

Ліси змілюють тіло, а книга - душу

Біблія

№ 2 (65)
2020
(лютий)

ТЕРАПЕВТ

Видається з 1 жовтня 2014 року

*Бюлетень Наукової бібліотеки
Харківського національного медичного університету*

Науковій бібліотеці ХНМУ - 100 років!

У витоків

Зміст

Науковій бібліотеці ХНМУ— 100 років

У витоків

І. Киричок.....С. 3

Мій рідний край

Осередок культурного життя міста

Р. Вороніна.....С. 4-5

Харків медичний

Микола Сергійович Бокаріус

С. Кравченко, Л. Скрипченко.....С. 6

Фотопогляд

Лови момент

И. Камлык.....С. 7

Натхнення

Жизнь Санты. Весеннее настроение

Л. Малыхина.....С. 8-9

Хроніка подій

«Зима різна...»

Презентація книги «Кафедра хімії очима сучасників»

Збори колективу: ППК

Редакція.....С. 10-11

«Чарівний світ слова»

М. Заговора.....С. 11

Всесвітній день хіджабу

В. Войтюк.....С. 11

Анонси подій,

Вітання з днем народження

.....С. 12

Науковій бібліотеці ХНМУ

100 років!

Ірина Киричок

У витоків...

Відомості про дату заснування нашої бібліотеки в різних довідниках, зокрема — про бібліотеки закладів вищої освіти, і взагалі про бібліотеки країни, суперечливі: наприклад, у довіднику «Бібліотеки Української РСР» (1969) зазначено 1921 рік — рік заснування Харківського медичного інституту (ХМІ), а у довіднику «Бібліотечна Україна» (1996) — взагалі 1805 рік, тобто рік відкриття Імператорського Харківського університету (ІХУ) з чотирма факультетами, включаючи медичний. Але відомо, що ІХУ окремої медичної бібліотеки не мав, була заснована лише фундаментальна університетська бібліотека, яка там і залишилася після виокремлення медичного факультету і об'єднання його з Харківським жіночим медичним інститутом

Харківського медичного товариства (ХМТ) у 1920 році в Харківську медичну академію, з 1921 року — Харківський медичний інститут (ХМІ), з 1994 — Харківський державний медичний університет, з 2007 року — Харківський національний медичний університет.

Що є інформаційним базисом будь-якої бібліотеки? Безумовно, її фонди, ресурси. Саме вони стали основою нашої бібліотеки у 1920 році, об'єднавши, в першу чергу, невеличкі кафедральні бібліотеки медичного факультету, «Книжкову лавку», створену студентами факультету для обміну літературою, і профкомівську бібліотеку ІХУ, колекції власних бібліотек викладачів та пожертвування.

ХМІ виділяв асигнування на комплектування фонду, почалась

передплата періодичних видань, з 1923 року стала надходити іноземна література, тож бібліотечний фонд поступово збільшувався. Протягом всієї історії нашої бібліотеки до фонду приєднувались колекції бібліотек інших установ, наприклад, при реорганізації Медико-педологічного інституту (1933-1934), допомога при формуванні фонду у післявоєнні роки тощо. Динаміка зростання документів у фонді:

1935 рік — 54 тисячі
1940 рік — 180 тисяч
1953 рік — 161 тисяча
1966 рік — 344 тисячі
1978 рік — 574 тисячі
1985 рік — 600 тисяч
1995 рік — 806 тисяч

2020 рік — 1 мільйон, в т. ч. понад 30 тисяч електронних документів.

З кожним роком збільшувався обсяг нових надходжень. Рекордна кількість літератури, отриманої протягом року, була зафіксована **у 1987 році** і склала майже **56 000 примірників!**

Протягом останніх років кількість надходжень до фонду не перевищує 10-12 тисяч, але динамічно зростає частка електронних ресурсів, включаючи колекції Репозитарію ХНМУ, електронного каталогу, різноманітних баз даних тощо. Проте й сьогодні книга залишається найочікуванішим і найціннішим елементом бібліотечного фонду ХНМУ.

Мій рідний край

Регіна Вороніна

Осередок культурного життя міста

Харківське культурне життя ви-рує цілодобово, калейдоскоп за-ходів не закінчується... Все ж таки, наше місто вважається театраль-ною та студентською столицею країни. А саме ці дві спільноти вміють влаштувати феєричні заходи, про які ще довго будуть говорити! Майданчиком для них є одна з найкращих культурно-мистецьких установ. І за приєм-ним збігом, саме цього року від-значається її 95 річчя. Певна річ, я кажу про Українську державну столичну оперу — перший україн-ський стаціонарний оперний театр, а нині Харківський національний академічний театр опери та балету ім. М.В. Лисенка! Багато-річна історія театру та монумента-льна споруда, де зараз виступає трупа, а також ребрендинг мар-ки — про це читайте далі!

Історичні витоки існування Хар-ківського музичного театру почи-наються з 1780 року, пов'язані з народженням оперних антре-приз та гастролями невеличких іноземних труп, у тому числі іта-лійських.

Початком активної творчої діяльності можна вважати грудень 1874 року. За сприяння мецената В. Пащенко відбулася перша вистава антрепризи Ф. Бергера. Починаючи з 1891 року театр ставив свої вистави на одній сцені — в колишньому Комерційному клубі (зараз це приміщення Хар-ківської філармонії). Саме тут театр дарував свою творчість жи-телям міста, з невеликою перер-вою майже 100 років!

Декілька фактів про саму будів-лю... Була збудована у 1829 році невідомим архітектором та прид-бана підприємцем Зарудним для

показу вистав. Потім будівля пе-рейшла у власність Комерційного клубу і капітально реконструйова-на для оперного театру архітекто-ром Б. Михаловским. Оформлен-ня залу для глядачів виконали в стилі французького ренесансу, а стелю прикрасили медальйони з барельєфних портретів відомих світових композиторів. У різний час до основної частини будівлі додано глядацьку залу, новий вестибюль, а увесь комплекс у за-гальному результаті набув рис класицизму.

Доленосним для театру та його розвитку став 1925 рік — у жовтні відповідно до урядової постанови було створено перший державний національний театр опери і бале-ту. Основою колективу стали пред-ставники харківської музично-виконавчої школи, відомі майстри з інших міст, талановиті дебютан-ти. Цікавий момент: у 1920-30-ті роки харківська оперна та балетна сцени стали творчою колицкою для таких майбутніх зірок націо-нального мистецтва, як І. Коз-ловський, М. Рейзен, М. Литви-ненко-Вольгемут, В. Дуленко, Р. Захаров та інших талановитих акторів. Паралельно з цим Харків-ському оперному театру випала можливість стати творчою лабора-торією по створенню перших в національному театрі оперних і балетних вистав: «Пан Канів-ський» М. Вериківського, «Купало» А. Вахняніна, «Карме-люк» В. Костенка і багатьох інших.

Улица Рымарская, 21

На сцені Харківського оперного театру вперше поставлені такі опери М. Лисенка як «Різдвяна ніч», «Утоплена», «Тарас Бульба». На честь увіковічення пам'яті Миколи Віталійовича та за внесок у становлення національного музичного мистецтва театру було присвоєно ім'я видатного національного композитора, етнографа та громадського діяча (грудень 1944 року)!

Починаючи із сезону 1991 року театр працює в новому приміщенні постмодерної архітектури, побудованому за проектом групи київських архітекторів. Технічні можливості будівлі дозволили повною мірою розкрити творчий потенціал виконавців, створювати повноцінні високохудожні вистави. Архітектура будинку побудована на контрасті великої нависаючої «плити» двох верхніх поверхів і складної пластики вхідних вестибюлів, фойє й інших приміщень нижніх поверхів. При облицюванні було використано артикський туф. Театр має два зали, великий і малий, розраховані більше ніж як на 2000 глядачів. Серед жителів Харкова монументальна конструкція театру отримала назву «авіаносець».

Вхід у касову залу прикрашає декоративна композиція «Музика М. Лисенка», скульптор С. Ястребов. У 2007 році застарілі конструкції фонтанів оновлено і територія перед театром отримала назву «Площа фонтанів», стала зоною для фотографування городян та гостей міста!

На сцені театру свою творчу майстерність демонструють вихованці студії Харківського університету мистецтв ім. І. Котляревського, відділення класичного танцю Харківського коледжу культури, учні театрального відділення художнього училища. На постійній основі проводяться виступи окремих студій і художніх труп, артистів з Європи, країн Азії та Сполучених Штатів Америки.

Сьогодні Харківський театр опери та балету — це сцена, де більше ніж як 11 мільйонів потенційних глядачів мають змогу насолодитись сучасним академічним мистецтвом! Це єдиний національний театр на сході України.

Осінній сезон 2018 року відкрився під новим брендом — CXID OPERA. Ребрендинг та новий напрям діяльності покликаний змінити сприйняття театру і побудувати культурний центр євро-

Микола Віталійович Лисенко
(1842-1912)

пейського зразка, залишаючи статус головного центру культурного життя Слобожанщини!

Використані джерела:

1. Алена А. Опера — наша: что будет с помещением ХНАТОБа [Электронный ресурс] / А. Алена. — Режим доступа : <https://nakipelo.ua/71437-2/>
2. Харьковский национальный академический театр оперы и балета им. Н. В. Лысенко. История театра [Электронный ресурс]. — Режим доступа : <http://hatob.com.ua/rus/istoriya-teatra>
3. Харківський національний академічний театр опери та балету імені Миколи Лисенка [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <https://bit.ly/32QbVGN>

Харків медичний

Світлана Кравченко

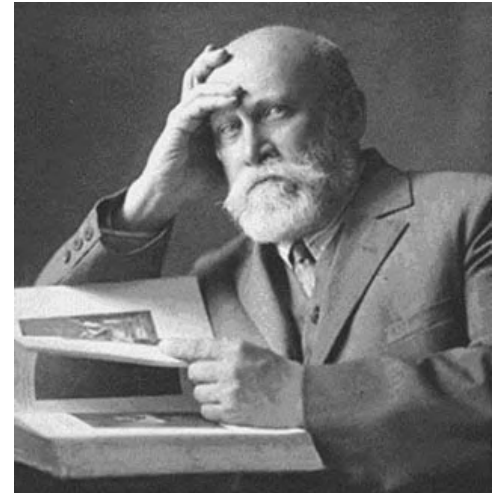
Лариса Скрипченко

Микола Сергійович Бокаріус

Харківський науково-дослідний інститут судових експертиз носить ім'я **Миколи Сергійовича Бокаріуса (1869-1931)**. Видатний судовий медик, вчений і талановитий педагог, організатор судово-медичної та криміналістичної служби в Україні, заслужений професор Микола Сергійович Бокаріус народився в Одесі у родині викладача чоловічої гімназії. У 1895 р. закінчив медичний факультет Імператорського **Харківського університету**, професійну діяльність почав з посади лікаря-ординатора факультетської хірургічної клініки. З 1910 р. і до кінця свого життя Микола Бокаріус працював завідувачем і професором кафедри судової медицини [1]. Одночасно обраний завідувачем кафедри судової медицини Жіночого медичного інституту. В педагогічній діяльності Микола Бокаріус керувався глибокою любов'ю та повагою до студентів. Його кредо: «...ми для студентів, а не студенти для нас» [2]. Особливу увагу професор приділяв розділу судової медицини — дослідженням речових доказів. Ще у 1902 р. ним було запропоновано метод, який став відомим під назвою «проба Бокаріуса»: це мікроскопічне дослідження шкіри странгуляційної борозни при повішенні [1]. У 1923 р. Микола Бокаріус створює Головну судово-медичну інспектуру при організаційному відділі Народного комісаріату охорони здоров'я і стає головним державним судово-медичним експер-

том УРСР. В цьому ж році за ініціативою та під керівництвом вченого в Харкові створено Інститут науково-судової експертизи, і Микола Бокаріус стає директором цієї установи. Після смерті професора його ім'я присвоєно Харківському науково-дослідному інституту судових експертиз. Багато часу Микола Бокаріус присвячував практичній діяльності. Здійснив розтин більше 3 тисяч трупів і провів експертне дослідження до 5 тисяч речових доказів [2]. У 2005 р. ім'ям заслуженого професора названо кафедру судової медицини та основ права ХНМУ, відкрито Музей історії кафедри і Харківського обласного бюро судово-медичної експертизи, де центральна експозиція присвячена Миколі Сергійовичу Бокаріусу — засновнику криміналістичного напрямку у судовій медицині. А головним експонатом музею є його воскова скульптура.

Микола Сергійович Бокаріус
(1924-2001)

Використані джерела:

Перцева Ж. Н. Н. С. Бокаріус – выдающийся педагог высшей медицинской школы / Ж. Н. Перцева // Актуальні питання та перспективи розвитку судової медицини та криміналістики : матеріали міжнародної науково-практичної конференції судових медиків та криміналістів, присвяченої 200-річчю кафедри судової медицини та основ права Харківського державного медичного університету (Харків, 14-16 верес. 2005 р.) / Міністерство охорони здоров'я України, Головне бюро судово-медичної експертизи України, Товариство судових медиків та криміналістів України [та ін.]. – Харків, 2005. – С. 24-29.

Татаренко В. О. Бокаріус Микола Сергійович / В. О. Татаренко // Вчені Харківського державного медичного університету / за редакцією академіка А. Я. Циганенка. – Харьков, 2003. – С. 110-111.

Учбове заняття з судової медицини

Фотопогляд

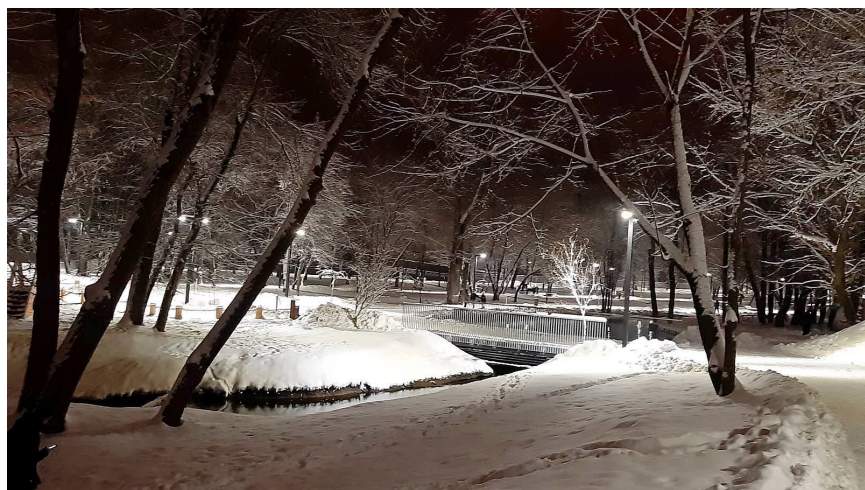
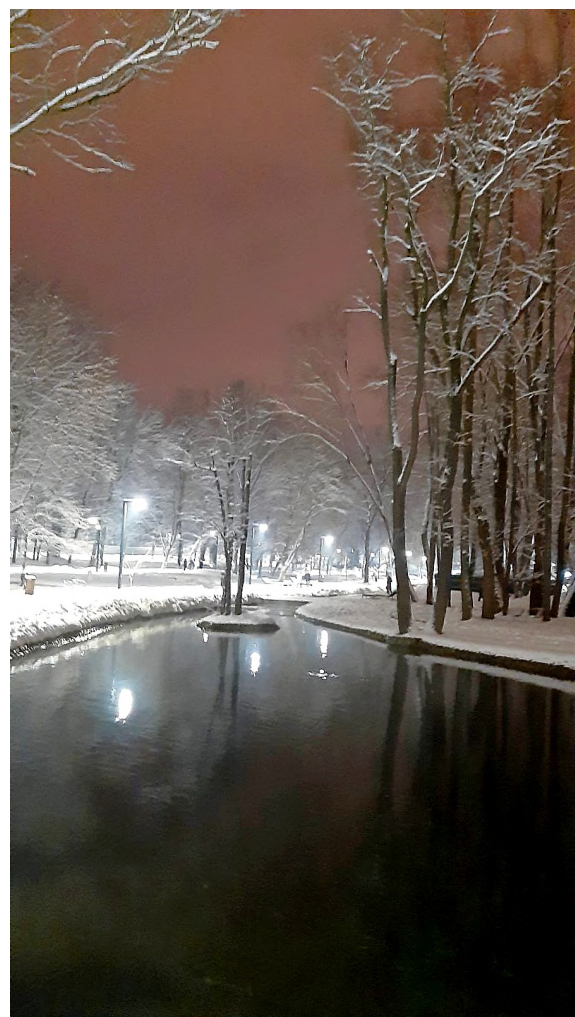

Ирина Камлык

«Лови момент»

А вам знакомо выражение «Лови момент» — золотой свет заката, быстро тающий первый снег, белоснежный и хрупкий.

Первый снег... в феврале во время самой бесснежной зимы...

Жизнь Санты. Весеннее настроение

То ли зима, то ли весна — однозначно определить время года затруднительно. Видно, в этом году зима что-то с кем-то не поделила. Темперамент погоды, неспокойный и изменчивый, вносил свои коррективы в намеченные планы. Зимой и не пахнет — то целый день льет дождь, переходящий в ливень, то ярко светит солнце. Даже штормовое предупреждение не в состоянии уже кого-либо напугать, ведь прогнозы никак не соответствуют предсказаниям синоптиков. Интересно, какие оправдания они находят, отчитываясь перед руководством? За сезон по-настоящему зимних дней выпало раз-два и обчелся. В силу погодных условий зимние виды развлечений пришлось отложить, но получить удовольствие от катания с горки на санках я успела. Я — это тоечка Санточка, кто не знает — давайте

знакомиться. Зима, слабо сопротивляясь, уступила свои позиции. С приходом весны появится шанс освоить катание на скейте.

В свободное от прогулок время мне предоставлена возможность накопить жирок для увеличения массы тела. Ведь как только я нахожу себе какое-то занятие — так у моей хозяйки сразу возникают ко мне претензии, поэтому позволяю себе бездельничать, слушаю новости по радио. Некоторые из них совсем не радуют. А как можно поднять настроение? Скажу утвердительно: лучшее средство от хандры — хорошая компания.

Нежданно-негаданно к нам с Ларисой нагрянули гости — будьте любезны, принимайте! Сказать, что моя хозяйка была в шоке, будет мало, ведь на выходные с ответным визитом ее дочь прибыла в сопровождении

двух... морд. Это явились, не запылились мои разлюбленные подружки тойка Таша и шарпейка Бася. С их прибытием мое депрессивное состояние как рукой сняло.

В роли гида я решила ознакомиться с местностью. График прогулочных экскурсий согласовать не было возможности, пришлось импровизировать на ходу. Ход оказался не дальним, ну а кому понравится гулять на расстоянии вытянутой руки, когда шаг в сторону чреват последствиями. Хотя прогулки в ненастье грустные, но при наличии тумана можно удачно скрыться из поля видимости, чем мы удачно воспользовались.

Пополнение в нашем полку на районе не прошло незамеченным. Со стороны местного бомонда была попытка защиты своей территории от посягательств залетных, но все было пресечено в зачатке, дальше рычания и оскала дело не пошло. Отпугнуть может не только устрашающий внешний вид Баси, но и полное отсутствие хороших манер. Какой с них спрос — дети улицы, воспитанницы частного сектора.

В нашем районе множество детских площадок, где есть аттракционы на любой вкус: горки, карусели, детские качели. Наличие малого контингента малышни на площадке предоставило нам возможность покататься на качелях.

Страх высоты во мне присутствует, он заложен в моих генах, даже сидя на руках у хозяйки, боюсь смотреть вниз. Раньше и подумать не могла, что решусь, но тут рискнула, азарт и стремление доказать смелость победило. Одна не решилась бы, но за компанию все возможно. Вестибулярный аппарат оказался слабеньким, ощущение полета ввело в ступор, еле оклемалась. Душа, чувствуя невесомость, уже прощалась с телом и высматривала место в небесной выси. Но не тут-то было, на горизонте вырисовался ОН (то ли наяву, то ли привиделось) — мой звездный принц из сновидений. Сразу стало легче... Жаль, что нет колеса обозрения, ведь обзор с высоты птичьего полета намного больше и укачивает меньше. Выходные оказались продуктивными: нагулялись от души на свежем воздухе и сумели повысить уровень физической подготовки.

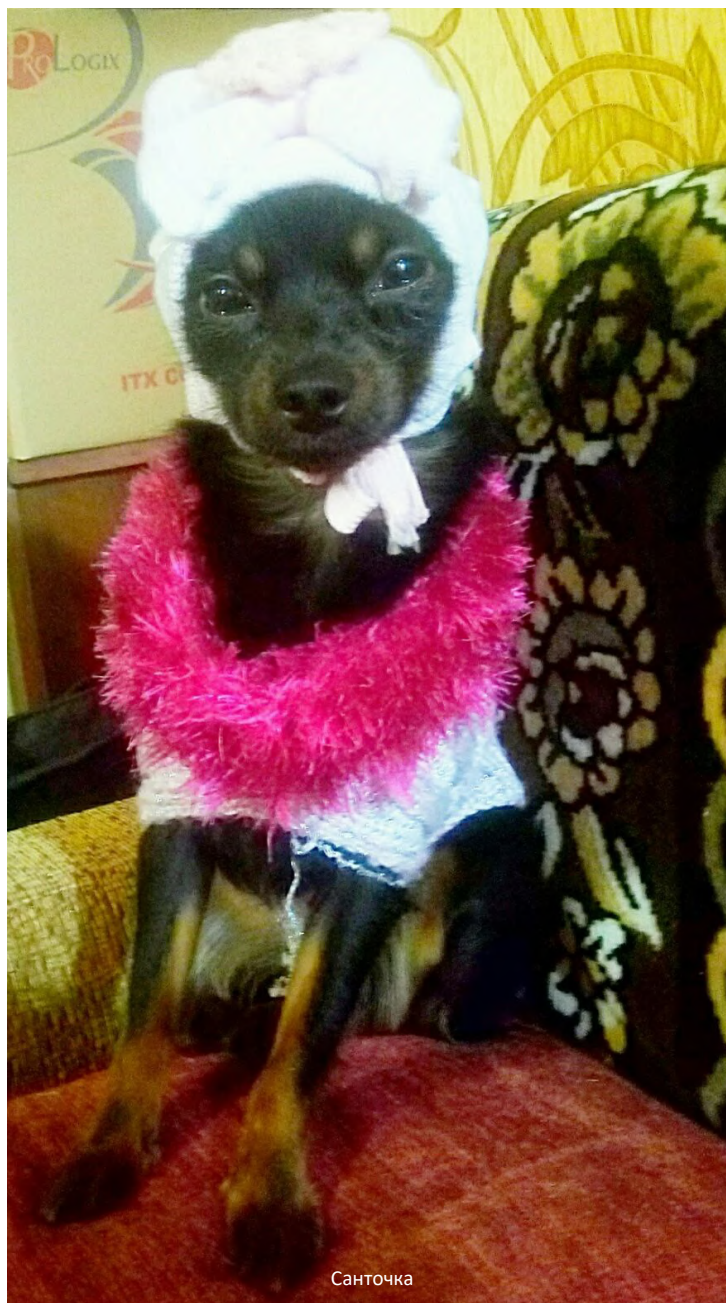
Мысль об участии в телевизионной программе возникла сразу после просмотра рекламного ролика, где в новом сезоне шоу «Холостяк» одинокий пилот надеется встретить свою единственную и неповторимую на виду у всей страны. Откуда возникла такая мысль у завидного жениха? Ввиду частого и близкого общения с сотрудницей медучреждения рискну диагностировать — это побочный эффект частых перелетов. У меня от взлетов и падений во время катания на качелях тоже поначалу мысли разбежались и, чтобы собрать их до кучи, пришлось приложить невероятные усилия, еще и время для восстановления понадобилось. С другой стороны, зачем попусту тратить время и усилия на ухаживания и подарки, когда здесь все сразу — на вкус и цвет. Обсуждали с подружками, кому может выпасть шанс стать его пилоткой, а когда узнали, что пилотка — это

головной убор, а не подруга пилота, долго хохотали.

От себя мы, представители «меньших сестер», можем предложить новую программу с нашим участием и дать возможность и шанс представителям фауны, находящимся в активном поиске своих вторых половинок, встретить достойного спутника жизни. Мы девчата видные, задних не пасем, а приодетыми сможем произвести фурор. А сколько вокруг таких незамеченных и невостребованных!

Так как реклама — двигатель торговли, согласны сделать свой ролик. Правда, будет плагиат, но красивый. В рекламе «Холостяка» потенциальный жених прикасает-

ся рукой с кольцом к солнцу, а мы можем предложить свой сюжет — прикосновение кольца к месяцу! Передать чувства и желания не получится, но эмоции сможем наверняка. Кстати, прикольно будет смотреться! Я уже представляю, как эффектно будет выглядеть колечко на фоне месяца, нас ждет ошеломительный успех. Надо будет только потренироваться удерживать кольцо лапой. Будем ждать предложение на участие в программе, а там и до романтического предложения лапы и сердца недалеко. Масть и стать — не главное, лишь бы собакой оказался хорошей. Ведь девочкам позволено мечтать!

Санточка

Хроніка подій

«ЗИМА РІЗНА...»

Тим, хто обоожнює снігові кучури зима цього року не виправдала сподівань... Однак подарувала багато чарівних миттевостей. З особливою теплотою їх можна буде згадати, поглянувши на фото. Але чому на самоті ці спогади бачити? Так виникла ідея ініціювати проведення **25 лютого** фотосушки «Зима різна...», спільний проєкт Наукової бібліотеки та сектору Медіа-простору Студентського самоврядування ХНМУ. Студенти, співробітники та викладачі мали змогу представити свої фотороботи за заздалегідь оголошеними рубриками, які розкривали тему івенту: «Калейдоскоп сезонів взимку», «У теплих обіймах кохання», «Зимове дозвілля з книгою»

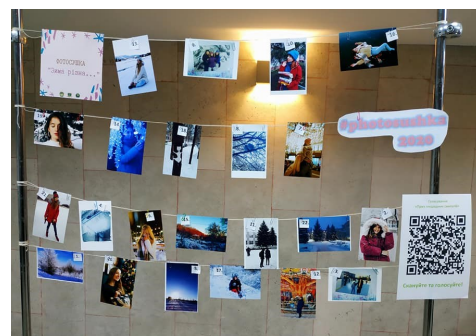
та інші. Загалом 22 чудові та неординарні фотороботи!

Оцінювало роботи журі з практикуючих фотографів та спеціалістів з медіа, представниці сектору громадського виховання та волонтерства, виставило бали кожній роботі за такими критеріями як: сюжет і зміст роботи, оригінальність ідеї роботи та її загальне сприйняття. У той же час усі бажаючі мали змогу оцінити улюблену чи усі роботи у форматі онлайн голосування та визначити переможця у номінації «Приз глядацьких симпатій».

За сумарним підрахунком виставлених балів нашим журі та за результатами онлайн голосування: 1 місце — Із-Зіг Юніс «Полярна

зірка»; 2 місце — Вороніна Регіна «Будиночок»; 3 місце — Колот Тетяна «Мерехтливе гроно»; Приз глядацьких симпатій — Чорна Дар'я «Після снігопаду».

Переможці були нагороджені дипломами, отримали подарунки та пам'ятні призи від організаторів заходу. Дякуємо усім учасникам та поціновувачів фотомистецтва!

ПРЕЗЕНТАЦІЯ КНИГИ «КАФЕДРА ХІМІЇ ОЧИМА СУЧАСНИКІВ»

26 лютого в стінах Наукової бібліотеки відбулась презентація книги «Кафедра хімії очима сучасників» — спільної роботи колективу кафедри медичної та біоорганічної хімії ХНМУ. Історичний нарис представляла редактор книги, завідувачка кафедри професор Ганна Олегівна Сирова. Присутні з цікавістю прослухали розповідь про злагоджену роботу співавторів монографії, які по крихтам збирали матеріал щодо історії розвитку кафедри з дня заснування у 1955 році і до теперішнього часу.

На зустрічі були присутні родичі зав. кафедри загальної та біоорганічної хімії ХМІ у 1978-1989 рр. доц. В.Г. Хухрянського.

Презентація пройшла в теплій та дружній атмосфері з яскравими спогадами про життя кафедри та її керівників за різних часів. Наукова бібліотека отримала в дар книгу та ювілейний календар кафедри. Дякуємо за цікаву зустріч та подарунків і бажаємо колегам нових творчих звершень!

ЗБОРИ КОЛЕКТИВУ: ППК

28 лютого відбулись загальні збори колективу — розпочали з привітання Віри Віскової з днем народження, далі слухали огляди професійної літератури за напрямами відділів літератури іноземними мовами (Анна Ляшенко, Віта Войтюк), комплектування документів (Оксана Борисова, Олександра Постошня) та зберігання

фондів (Галина Капітанова, Оксана Козачок), обговорювали надану інформацію. Тетяна Белякова повідомила про фахові заходи на 2020 рік, які плануються в Україні. Розглядали поточні справи, заслухали інформацію профорга бібліотеки про заходи, які найближчим часом планує профком університету.

«ЧАРІВНИЙ СВІТ СЛОВА...»

Міжнародний день рідної мови святкують представники всіх націй і народностей світу. Свято слугує захистом мови як культурної спадщини кожної окремої національності, кожної народності нашої планети.

Рідна мова — важливий елемент культурної свідомості, історії народу, його світогляд, інтелектуальний та духовний результат. Цій даті присвячена віртуальна виставка «Чарівний світ слова...».

Як парость виноградної лози,
Плекайте мову. Пильно й ненастанно
Політь бур'ян. Чистіша від слюзи
Вона хай буде. Вірно і слухняно
Нехай вона щоразу служить вам,
Хоч і живе своїм живим життям.

Прислухайтесь, як океан співає —
Народ говорить. І любов, і гнів
У тому гомоні морським. Немає
Мудріших, ніж народ, учителів;
У нього кожне слово — це перлина,
Це праця, це натхнення, це людина.

Не бійтесь заглядати у словник:
Це пишний яр, а не сумне провалля;
Збирайте, як розумний садівник,
Достиглий овоч у Грінченка й Даля,
Не майте гніву до моїх порад
І не лінуйтесь доглядати свій сад.

Максим Рильський

Використані джерела:

День рідної мови — коли і як святкують в Україні [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <https://www.unian.ua/society/10879328-den-ridnoji-movi-koli-i-yak-svyatkuyut-v-ukrajini.html>

Міжнародний день міжнародної мови [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <https://www.dilovamova.com/index.php?page=10&holiday=28&year=2020>

Марина Заговора

ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ ХІДЖАБУ

1 лютого відзначається Всесвітній день хіджабу (World Hijab Day). Започаткувала це свято в лютому 2013 року мусульманка Назмі Кхан. Вона разом із сім'єю переїхали з Республіки Бангладеш до Америки, та з переїздом їхня сім'я не відмовилася від своїх релігійних переконань та традицій.

Назма Кхан за традицією носила хіджаб, через це їй постійно доводилося терпіти насмішки і нерозуміння з боку суспільства. Саме тому вона вирішила розповісти про історію, традиції і правильне носіння хіджабу. А з часом Назмі запропонувала створити свято в честь хіджабу, щоб побороли негативні стереотипи про Іслам. Розпочала Назмі Кхан втілювати свої ідеї в життя, створивши сайт. Саме там відвідувачі могли поділитися своїми думками, а також переживаннями з приводу несприйняття їх в суспільстві та отримати моральну підтримку.

Бібліотерапевт 2020 № 2(65)

Історія носіння хіджабу походить зі Стародавнього Ірану. Згідно з Кораном, хіджаб з арабської мови буквально означає покриття, завіса та захист Всевишнього. Це пояснює, навіщо носять хіджаб. Хустка в мусульманстві символізує покірність і смиренність, адже жінці належить приховувати своє тіло і не виставляти напоказ свою красу - в цьому випадку чистота її душі дозволить потрапити в Рай. За суворим каноном Ісламу жінка повинна покривати одягом все тіло, відкритими залишаються лише обличчя, зап'ястя і стопи. Однак в сучасному суспільстві хіджабом частіше називають велику хустку, якою покривають голову і плечі. З точки зору мусульман хіджаб - це ознака чистоти жінки, яка не бажає виставляти напоказ свою красу, приховуючи її від очей сторонніх чоловіків. Вся краса жінки в хіджабі доступна лише її близьким родичам та чоловіко-

ві, який несе повну відповідальність за сім'ю, ціную свою дружину та береже її зовнішність, як найбільшу коштовність.

Нині День хіджабу відзначається в багатьох мусульманських та інших країнах. Засновники та активісти Всесвітнього дня хіджабу намагаються донести до всіх людей ідею взаємоповаги між представниками різноманітних культур і релігій. В цей день вони роздають хустки, надають можливість всім бажаючим приміряти хіджаб, а також влаштовують чаювання і лекції на тему історії та ролі головної хустки в житті мусульманської жінки.

Віта Войтюк

ЗАПРОШУЄМО ОЗНАЙОМИТИСЬ З ВИСТАВКАМИ:

«Вища школа»

(виставка одного журналу) – березень

«Поміж нас і голос твій, і пензель твій, і слово...»

(до Дня народження Тараса Григоровича Шевченка,
українського поета, художника, мислителя) – з 9 березня

«На все дивлюся власними очима...»

(60 років від дня народження Юрія Ігоровича Андруховича,
українського поета, прозаїка, перекладача) – з 13 березня

«Я тільки у слові жила...»

(90 років від дня народження Ліни Василівни Костенко, української поетеси) – з 19 березня

*Місце експозиції: Абонемент художньої літератури Наукової бібліотеки
(проспект Науки 4, корпус «Б»)*

Віртуальна виставка:

«Словом торкнутися душі...»

(до Всесвітнього Дня поезії) – з 21 березня

З цими та іншими віртуальними виставками пропонуємо ознайомитися на сайті НБ ХНМУ

<http://libr.knmu.edu.ua/>

*Вітаємо співробітників Наукової бібліотеки
з ювілеєм та днем народження
у лютому!*

Ленітці Тетяну!

*Віскову Віру!
Куц Ольгу!*

Контакти:

м. Харків,

пр. Науки, 4

тел. (057)7077209

моб. (097)9937709

e-mail: biblio-t@ukr.net

Редакційна колегія:

Киричок І.В. (головний редактор)

Русанова О.А. (відповідальний редактор)

Кустова К.М.

Гаєва Н.Д.

Вороніна Р.В.

